

Tato diplomová práce je založena na třech případových studiích, které vypovídají o třech domorodých kulturách a jejich způsobech hospodaření a využívání ekosystémových zdrojů. Všechna tři zkoumaná etnika spojuje to, že obývají tropický ekosystém, patří k Austronéské etnolingvistické skupině a jejich domovinou je území izolovaného ostrova. Srovnání vybraných ostrovů – Siberut, Tikopia a Pingelap a tamějších nativních etnik přináší podrobné informace o lokálních způsobech obživy založených na tradičních zemědělských, chovatelských i loveckých strategiích. Zároveň však poukazuje na místní odlišnosti dané společensko-environmentálními faktory a charakterizuje tři různé způsoby vztahování se člověka k jeho životnímu prostředí. Studium těchto tří etnik bylo prokázáno, že tamější lokální hospodářské systémy, které jsou lety prověřené a tradičně předávané z generace na generaci, mají velký význam pro přežití těchto malých domorodých etnik i pro zachování jimi obývaného přírodního prostředí. Tamější vyzkoušené metody hospodaření by proto bylo užitečné využít i v jiných, euroamerickou kulturou již významně ovlivněných, tropických oblastech, v nichž se nyní spoléháme v první řadě na konvenční hospodářské metody. Zdá se totiž, že tři prozkoumaná etnika dlouhodobě uplatňují určité principy šetrného lokálního hospodaření. Dodržují různá tabu a využívají pěstební metody, které lze klasifikovat jako agrolesnické. Jejich cílem je spíše dlouhodobé uspokojování potřeb než krátkodobá maximalizace sklizně, jednají na lokální úrovni a nejsou odkázáni na import. Lze je označit jedním slovem jako autarkní. Nejen z těchto důvodů mohou být prostudovaná etnika chápána jako tři vzácné příklady bližšího soužití člověka a přírody. Tato diplomová práce proto může obohatit i představu trvale udržitelného života na půdě sociální a kulturní ekologie.